

КОМУНІКАТИВНА СТРУКТУРА ПУНКТІВ НЕЗЛАМНОСТІ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Ладика А. О., здобувач РВО бакалавр
Нагаєв В.М., д.пед.н., проф.
Державний біотехнологічний університет,
м. Харків, Україна, nagaev@btu.kharkov.ua

Анотація: Україна в умовах воєнного стану потребує сучасних концепцій комунікативного менеджменту в організації пунктів незламності, адже цей аспект визначає спроможність держави досягти своїх оборонних цілей. Щоб протистояти новим викликам і формулювати стратегії, спочатку потрібно повністю діагностувати і проаналізувати проблемну ситуацію, оперативно реагувати і приймати конструктивні управлінські рішення для пошуку нових перспектив і можливостей подальшого регіонального розвитку.

Ключові слова: пункт незламності, комунікативна структура, публічне управління та адміністрування, органи державної влади та місцевого самоврядування

Порядок організації та функціонування пунктів незламності, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України № 1401 від 17 грудня 2022 року [1]. Цей Порядок визначає вимоги щодо розгортання та діяльності пунктів незламності у разі загрози та/або виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних з припиненням (порушенням) роботи систем централізованого водопостачання, водовідведення, електро-, газо- і тепlopостачання (в осінньо-зимовий період) та усіх видів електронних комунікаційних послуг (далі – системи життєзабезпечення) в умовах воєнного стану. Термін «пункт незламності» означає приміщення будівлі (споруди) або спеціально зведений намет, або транспортний засіб, які передбачені для тимчасового перебування людей та в яких створено і підтримуються умови, мінімально необхідні для збереження життя і здоров'я населення у разі порушення сталої роботи систем життєзабезпечення [1].

Існують такі види пунктів незламності: 1) стаціонарний – розміщений у приміщенні будівлі (споруди); 2) мобільний – розгортається на базі намету або транспортного засобу. Стаціонарні пункти незламності розгортаються у приміщеннях об'єктів державної та комунальної власності, а також приватної власності – за ініціативою власника або орендаря такого приміщення [2]. Мобільні пункти незламності розгортаються у визначених міністерствами, центральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, обласними держадміністраціями (військовими адміністраціями) та органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання державної та приватної форми власності (за згодою) місцях.

Розгортання та функціонування пунктів незламності організовується міністерствами, центральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, обласними, Київською міською держадміністраціями (військовими адміністраціями) та органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання державної та приватної форми власності (за згодою) з урахуванням наявного ресурсу [3].

Контроль та координація заходів з розгортання та функціонування пунктів незламності покладається на керівників міністерств, центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів, обласних, міських держадміністрацій (військових адміністрацій) та органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання державної та приватної форми власності. Інформація щодо оснащення, можливостей та характеристик пункту незламності зазначається в паспорті пункту незламності [4].

Розгортання та функціонування стаціонарних та мобільних пунктів незламності здійснюється за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, коштів суб'єктів господарювання державної форми власності, а також інших не заборонених законодавством джерел. Кількість пунктів незламності визначається самостійно відповідними центральними і місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до потреб населення територій територіальних громад. Кількість пунктів незламності може визначатися з урахуванням пропозицій та рекомендацій Комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій відповідного рівня.

Сучасна парадигма стратегічного розвитку регіональних точок незламності в публічно-адміністративних системах базується на комплексному підході до забезпечення регіональної безпеки та стабільності. Важливою роллю органів місцевого самоврядування в контексті воєнного стану є стратегування, яке стає все більш актуальною, оскільки посилюється розвиток співпраці з європейськими донорськими організаціями з метою розбудови та модернізації інфраструктури відповідних громад та підготовка їх до здійснення повоєнного соціально-економічного розвитку.

Список літератури

1. Питання організації та функціонування пунктів незламності: Постанова КМУ від 17 грудня 2022 р. № 1401. Київ. ВВР України, 2022. №16. С 12-16.
2. Загальна теорія стратегування: від парадигми до практики використання: монографія / НАН України, Ін-т економіки пром-сті. Київ, 2018. 156 с. URL: https://iie.org.ua/wp-content/uploads/2019/01/mono_Vishnevskiy_ukr_2018.pdf
3. Банар О.В., Петренко Н.О. Концепція стратегування в контексті стратегічного та адміністративного управління соціально-економічним розвитком держави. Ефективна економіка. 2021. № 8. С. 34-39. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9128>
4. Забезпечення стійкості, ревіталізації та розвитку територій і громад в Україні : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю, м. Дніпро, 4 травня 2023 р. / за заг. ред. І. А. Чикаренко; Т.В. Маматової. Дніпро: НТУ «Дніпровська політехніка», 2023. 257 с.